

[Udenrigsministeren.]

I statsministerens erklæring siges det videre:

„Om der senere vil være ønsker om ændringer, vil afhænge af regeringens bedømmelse bl. a. af resultatet af det sikkerhedspolitiske udvalgs arbejde og af resultatet af det arbejde, der — som meddelt folketinget — agtes iværksat i en forsvarspolitisk kommission.“

Jeg kan ikke se, at der heri ligger noget som helst, der giver anledning til at rejse tvivl om landets sikkerhedspolitik.

Regeringen har ved flere lejligheder sagt, at regeringen intet alternativ ser til medlemskabet af NATO. Dette står fast. Det er også klart udtrykt i betænkningen fra 28. maj 1969 — der er allerede blevet henvist til den et par gange — hvor der står:

„Et flertal (socialdemokratiets, det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) er enig om, at Danmarks medlemskab af NATO må føre til, at også en ny forsvarsordning må baseres på dette medlemskab, og at forsvaret som et led i det fælles NATO-forsvar må råde over styrker inden for alle tre værn til umiddelbart forsvar mod et angreb på dansk område.“

Det ærede medlem hr. Kjeld Olesen understregede ordene „som et led i det fælles NATO-forsvar“. Må jeg for min part understrege, at denne erklæring ikke er afgivet alene af socialdemokratiet, men af regeringspartierne plus socialdemokratiet. Jeg hilser med glæde, at socialdemokratiet er med. Der er altså ingen tvivl om Danmarks sikkerhedspolitiske linje.

Erik Kragh: Hr. Gert Petersen spurgte mig, hvormed jeg begrundede min bemærkning om, at socialistisk folkeparti har støttet de kommunistiske landes politik. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at hvad ministerpræsident Khrustjev og ministerpræsident Kosygin har sagt, og hvad der har været skrevet i Pravda og i Izvestia med henblik på angreb på imperialisterne i USA og på de tyske revanchister og militarister, så at sige ord til andet har været fremført her i folketinget fra socialistisk folkepartis side igennem de år, jeg har

siddet her, og hvis hr. Gert Petersen læste det blad, han selv har været redaktør af, så ville han finde en konstant mistænklig-gørelse af De Forenede Stater og Vesttyskland. Kosygin og Breznev og alle russiske blade anbefaler med regelmæssige mellemrum Danmark og Norge at træde ud af Atlantpagten; nøjagtig den samme politik fører socialistisk folkeparti. Det sidste er måske knap så meget et bevis på, at det er en bevidst støtte til kommunistisk politik, men det er i hvert tilfælde en reel støtte dertil.

Frode Jakobsen: Hr. Kragh drog mit navn ind i debatten, og hr. Kragh har tidligere været så venlig i dagspressen at indicere, at enten havde jeg ikke forstand, ikke tilstrækkelig forstand til at passe mit embede, eller også talte jeg her knægtet i min overbevisning af partidisciplin. Jeg skal ikke rejse nogen diskussion om, hvorvidt hr. Kragh havde forstand nok til at passe det embede, som han jo heller ikke beklæder længere; det synes jeg ikke ville være nobelt, ikke engang fair.

Derimod mener jeg, at jeg har ret til at henlede hr. Kraghs opmærksomhed på følgende: vi har her hørt en tale af hr. Bilgrav-Nielsen, og vi har hørt en tale af hr. Kragh. De to taler var så forskellige som ild og vand, man kan næsten sige modsatte. Ikke desto mindre kommer de to ordførere til nøjagtig den samme konklusion. Der er så at sige ikke ét punkt tilfælles i præmisserne, og der er faktisk ingen forskel i konklusionen. Det foranlediger mig til at spørge den strenge hr. Kragh, om der ikke er grund til for ham til at ransage sine egne nyrer. For enten må hr. Kragh være det grelleste eksempel på nogen, der bøjer sig under en partidisciplin mod sin overbevisning, eller også må det være den radikale ordfører, som ikke har tilstrækkelig forstand til at varetage sit embede som radikal ordfører.

En af indvendingerne for os mod at gå med her er den utryghed, som vi må føle ved, at man vil gennemføre en forsvarsordning, hvor vi hele tiden konstaterer de mest modstridende synspunkter imellem de tre partier. Vi har før udtalt det, og det er blevet bestridt. Jeg kunne også have lyst til at spørge hr. Kragh, om hr. Kragh